

Fluxul de prelucrare a datelor contabile parcurge următorul traseu:

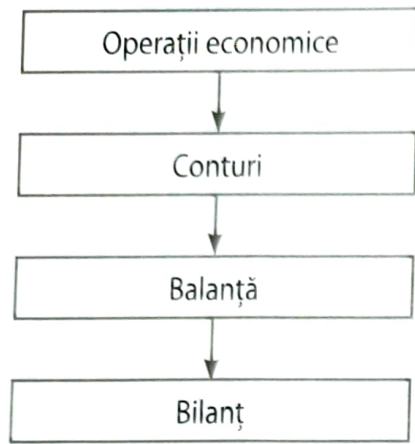

Fig. 1.8.

Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț

Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț se face prin preluarea datelor din conturi și balanța de verificare (procedee specifice metodei contabilității), fiind prezentate sub forma soldurilor conturilor sintetice la sfârșitul exercițiului. Înregistrările în conturi sunt generate de operații economico-financiare (fig. 1.8).

Datele preluate în acest mod se prezintă sub formă de elemente de activ și elemente de pasiv, precum și rezultate.

Prezentarea elementelor patrimoniale prin bilanț

LICHIDITATEA arată posibilitatea de a transforma elementele patrimoniale în bani (în decursul timpului). Cu cât termenul de transformare în bani este mai mic, cu atât lichiditatea este mai mare.

EXIGIBILITATEA arată termenul (intervalul de timp) la care o datorie va trebui să fie achitată (scadența) sau termenul când elementul de pasiv se lichidează (iese din patrimoniu). Cu cât intervalul de timp în care o datorie va fi achitată este mai mic, cu atât exigibilitatea crește (datoria este mai exigibilă).

Variația posturilor bilanțiere

Activitatea economică a unei firme are caracter continuu, ceea ce determină o permanentă mișcare și transformare în masa și structura elementelor patrimoniale.

În contabilitate, aceste modificări sunt descrise prin prisma operațiilor economico-financiare. Efectuarea unor operații economico-financiare ulterioare întocmirii bilanțului are ca rezultat variația posturilor sale. Operațiile economico-financiare întâlnite în activitatea unităților patrimoniale sunt foarte diverse.

Operațiile economice exprimă raporturi patrimoniale privind producția sau schimbul de valori (exemplu: aprovizionarea cu materiale de la furnizori).

Operațiile financiare se referă la mișcări de valori fără echivalent sau transferuri de valori (exemplu: plata la bugetul statului a impozitului pe profit).

Analizat prin prisma efectului asupra ecuației generale a bilanțului $A = P$ și asupra structurii și mărimii valorice a elementelor patrimoniale din bilanț, operațiile economice și financiare determină următoarele tipuri de modificări (fig. 1.9.):

Tipuri de modificări în bilanț

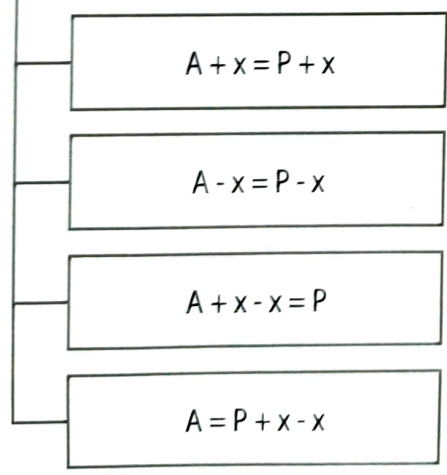

Fig. 1.9.

a) în ambele părți ale bilanțului, prin creșterea concomitentă și cu aceeași sumă a unui element de activ și a unui element de pasiv:

$$A + x = P + x$$

b) în ambele părți ale bilanțului, prin scăderea concomitentă și cu aceeași sumă a unui element de activ și a unui element de pasiv:

Această formă de prezentare a bilanțului are la bază ecuația:

$$\text{Activ} = \text{Capital propriu} + \text{Datorii}$$

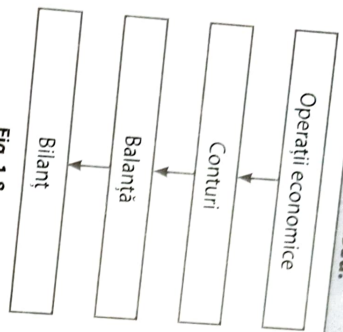

Fig. 1.8.

Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț
 Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț se face prin preluarea datelor din conturi și balanța de verificare (procedee specifice metodei contabilității), fiind prezentate sub forma soldurilor conturilor sintetice economico-financiare. Înregistrările în conturi sunt generate de operații și elemente de pasiv, precum și rezultate.

Prezentarea elementelor patrimoniale prin bilanț LICHIDITATEA

arată posibilitatea de a transforma elementele patrimoniale în bani (în decursul timpului). Cu cât termenul de transformare în bani este mai mic, cu atât lichiditatea este mai mare.

EXIGIBILITATEA arată termenul (intervalul de timp) la care o datorie va trebui să fie achitată (scadența) sau termenul când elementul de o datorie va fi achitată este mai mic, cu cât intervalul de timp în care este mai exigibilă).

Variația posturilor bilanțiere

Activitatea economică a unei firme are caracter continuu, ceea ce determină o permanență mișcare și transformare în masa și structura elementelor patrimoniale.

În contabilitate, aceste modificări sunt descrise prin prisma operațiilor economico-financiare. Efectuarea unor operații economico-financiare ulterioare înocinării bilanțului are ca rezultat variația posturilor sale. Operațiile economico-financiare înălnite în activitatea unităților patri-moniale sunt foarte diverse.

Operațiile economice exprimă raporturi patrimoniale privind producția sau schimbul de valori (exemplu: aprovizionarea cu materiale de la furnizori).

Operațiile financiare se referă la mișcări de valori fără echivalent sau transferuri de valori (exemplu: plata la bugetul statului a impozitului sau profit).

Analizat prin prisma efectului asupra ecuației generale a bilanțului $A = P$ și asupra structurii și mărimii valorice a elementelor patrimoniale din bilanț, operațiile economice și financiare determină următoarele tipuri de modificări (fig. 1.9.):

- a) în ambele părți ale bilanțului, prin creșterea concomitentă și cu aceeași sumă a unui element de activ și a unui element de pasiv;

$$A + x = P + x$$

- b) în ambele părți ale bilanțului, prin scăderea concomitentă și cu aceeași sumă a unui element de activ și a unui element de pasiv;

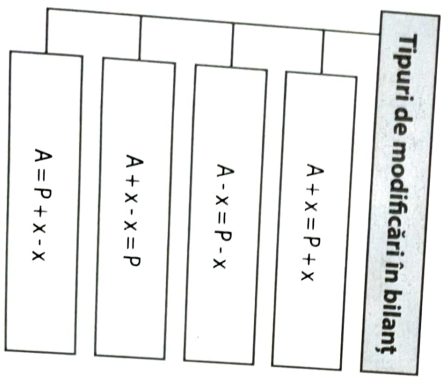

Fig. 1.9.

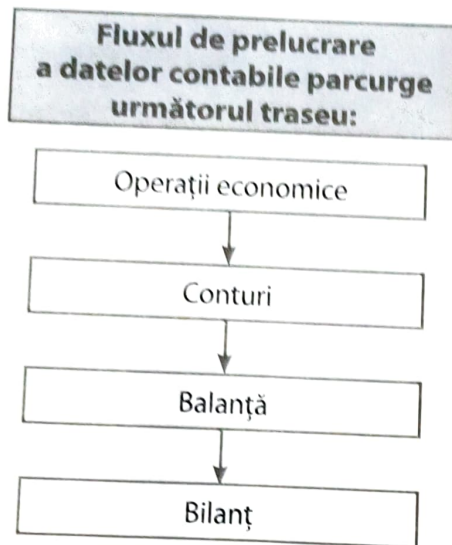

Fig. 1.8.

Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț

Transpunerea elementelor patrimoniale în bilanț se face prin preluarea datelor din conturi și bilanța de verificare (procedee specifice metodei contabilității), fiind prezentate sub forma soldurilor conturilor sintetice la sfârșitul exercițiului. Înregistrările în conturi sunt generate de operații economico-financiare (fig. 1.8.).

Datele preluate în acest mod se prezintă sub formă de elemente de activ și elemente de pasiv, precum și rezultate.

Prezentarea elementelor patrimoniale prin bilanț

LICHIDITATEA arată posibilitatea de a transforma elementele patrimoniale în bani (în decursul timpului). Cu cât termenul de transformare în bani este mai mic, cu atât lichiditatea este mai mare.

EXIGIBILITATEA arată termenul (intervalul de timp) la care o datorie va trebui să fie achitată (scadența) sau termenul când elementul de pasiv se lichidează (iese din patrimoniu). Cu cât intervalul de timp în care o datorie va fi achitată este mai mic, cu atât exigibilitatea crește (datoria este mai exigibilă).

Variația posturilor bilanțiere

Activitatea economică a unei firme are caracter continuu, ceea ce determină o permanentă mișcare și transformare în masa și structura elementelor patrimoniale.

În contabilitate, aceste modificări sunt descrise prin prisma operațiilor economico-financiare. Efectuarea unor operații economico-financiare ulterioare întocmirii bilanțului are ca rezultat variația posturilor sale. Operațiile economico-financiare întâlnite în activitatea unităților patri-moniale sunt foarte diverse.

Operațiile economice exprimă raporturi patrimoniale privind producția sau schimbul de valori (exemplu: aprovizionarea cu materiale de la furnizori).

Operațiile financiare se referă la mișcări de valori fără echivalent sau transferuri de valori (exemplu: plata la bugetul statului a impozitului pe profit).

Analizat prin prisma efectului asupra ecuației generale a bilanțului $A = P$ și asupra structurii și mărimii valorice a elementelor patrimoniale din bilanț, operațiile economice și financiare determină următoarele tipuri de modificări (fig. 1.9.):

a) în ambele părți ale bilanțului, prin creșterea concomitentă și cu aceeași sumă a unui element de activ și a unui element de pasiv:

$$A + x = P + x$$

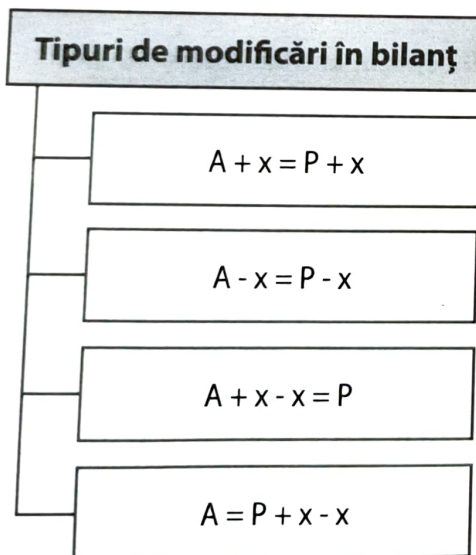

Fig. 1.9.